

תיקוני עירובין

גליון שאלות הלכתיות

המתחדשות מידי שבוע בבדיקת העירובים השכונתיים

גליון מס' 404
ניכר תשפ"ד

עירובין למעשה
עיון | שימוש | כשרות

מוקד העירוב
בארץ הקודש
054-84-833-20

וגם בעוד מקומות עירובים טובים, וע"י ששבת המלכה תתפשט אצלנו, היא תתפשט גם לכל היהודים, וזכזה לגאולה השלימה.

פעם האחראי היה בעל מלאכה, והיום בעל הלכה

הגאון רבי ישראל דזימיטובסקי שליט"א, בעל מח"ס מנחה ישראל על עירובין ותחומין, הרחיב בענין שילוב מחלקת התחומין והעירובין, במיוחד בעיר ירושלים. דבריו יובאו אי"ה בגליון הבא. אחריו **הגאון רבי משה ברלין שליט"א**, נשא דברים בידי תחום שבת, בדברי החזו"א, ובהוראה שמרן הגר"ש אלישיב זצ"ל הורה לו בנוגע לירושלים. עוד דיבר בשבח המהפך והשינוי שהתחולל בשנים האחרונות בזכות הפעילות של מוקד העירוב, שפעם העוסקים בעירובים היו אנשים בעלי מלאכה, והיום הם בעלי הלכה. פעם לא היה לעוסקים בשטח את הידיעה בהלכה, אלא מה שהאחראי היה צריך זה ידים טובות לעשות ולתקן מה שצריך. והיום העוסקים בקיאים ממש בעירובין, מי שאחראי בעירובים השכונתיים זה אברכים שמשקיעים בלימוד ההלכות, ומוסיפים עוד הידורים בעירובים, זה מהפך גדול. וכאן שמתאספים יחד ללמוד עוד הלכות, ועוד פתרונות, זה מוסיף עוד בכשרות. אם כן שיהיה לכולם סייעתא דשמיא, ושכל אחד ימצא עוד מקום שיוכל לתקן אותו ולהכשיר אותו, ויהיה זכות הרבים לכל אחד ואחד.

הקהל הגדול שכולם עוסקים במלאכת העירובין

עוד נשאו דברים הת"ח האחראים במקומות רבים, הג"ר דוד אביטן שליט"א, רב העירוב העירוני בירושלים. הג"ר שלום רייך שליט"א מהעירוב בגבעת יערים טלזסטון, הג"ר יהודה טשזנר שליט"א מהעירוב בפסגת זאב מזרח. הג"ר ווייל שליט"א מהעירוב בקרית יובל בירושלים. הג"ר יצחק ברנדווין שליט"א מהעירוב בתל ציון. הג"ר ישראל ליפשיץ שליט"א מהעירוב בשכונת הדר בחיפה. חלק מדבריהם יובאו אי"ה בגליון הבא.

צמיג של טרקטור שנדהף סמוך ללחי

בערב שבת הגיעה שאלה חדשה מאחד האחראים בעירוב שכונתי ברמה ד' בבית שמש, בעקבות הפעולות של העיריה לסדר את הרחוב לקראת החג, העבירו לצדי הרחוב צמיג של גלגל ענק של טרקטור שהיה מונח כבר כמה חודשים, ואירע שהניחו אותו סמוך ללחי של העירוב, תחת החוט. שאל האחראי האם זה פוסל את העירוב.

והנה דבר ראשון אם זה דבר ארעי, אינו פוסל כלל, אלא הוא כמו חפץ שמונח בפתח, שגם אם הוא גדול אינו פוסל. אבל כיון שמדובר בגלגל הרוס שיכול להישאר במקום עוד כמה חודשים, יש אומרים שנחשב קבוע ויכול לעשות בעיה לכשרות העירוב. דבר שני, יש לבאר מאיזה סיבה הוא יכול לפסול, ויש בזה שני נושאים. א. משום מחיצה תחת הצה"פ, וזה לא היה במקרה זה, כי גובה הגלגל השוכב הוא פחות מ"י טפחים. ב. משום שאין קרקע הלחי לגלגל היה רק כעשרה ס"מ. והנה שורש הבעיה שאין ד' לפני הלחי, [במקרה זה שיש שטח ד' פנוי מעל הגלגל, והלחי מתחיל מהקרקע

צמיג גדול של טרקטור שנוכחתי חצי מהלחי

התחנות], כיון שגובה הלחי הסטנדרטי הוא מטר ועשרה, אי"כ אם הגלגל נחשב קרקע, יוצא שאין בלחי גובה י' טפחים ביחס לקרקע שלפניו.

שאלנו את האחראי כיון שזה רק הצמיג, ובאמצע יש חור גדול יותר משיעור לבד, אי"כ במסגרת לבד כנראה שאין רוחב שיעור קרקע, וזה לא קרקע גבוהה. אבל הוא מדד ואמר שבמסגרת לבד רוחב הצמיג חצי מטר, [ניתן להבין מדוע הוא לא יכול להזיז אותו]. אי"כ יש שיעור קרקע על הצמיג, ואין גובה י' טפחים מעל הקרקע.

אמנם עדיין יש לדון בזה, האם צמיג שמונח לזמן ארוך נחשב קבוע בקרקע, והאם לא נאמר שהלחי מתיחס לקרקע שבתוך הצמיג, ועוד י' לכלפל בזה. אבל האחראי הבין שיש כאן חשש שאינו מבוסס, ולכן הציע שיחתך מהצמיג

הכנס הארצי המיוחד לכל העירובים השכונתיים בארץ

הכינוס הגדול לעוסקים בעירובים השכונתיים ברחבי ארץ הקודש, התקיים בס"ד בתחילת חודש ניסן, בשכונת גבעת שאול בירושלים עיה"ק. למעלה ממאה אחראים על עירובים מרחבי הארץ, מצפת ועד נתיבות, הגיעו בשמחה למעמד המיוחד, להוסיף בידיעת הלכות ופתרונות מעשיים ופרקטיים שהתחדשו בזמננו, להיטען בכוחות חדשים, ללמוד מההתמודדות של אחרים, ולהמשיך להתמסר כל שבוע ושבוע למען הציבור היקר, למען זיכוי הרבים בשמירת שבת בהידור רב.

דעת מרן הגר"ש על העירוב הכללי ועל השכירות

במעמד השתתף רבינו **הגאון רבי יוסף אפרתי שליט"א**, ועורר כמה צריכים לחזק את העירובים השכונתיים, כי לולא זה בערים הגדולות אין חיינו חיים, לא היו חיינו חיים, במי שמוציא דבר בשבת, וגולל את ההסטוריה עם מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל, מה הוא אחז על העירוב הכללי. כשהיו שואלים את מרן על הענין האם אפשר לסמוך על עירוב, שכמובן נסמך על השיטות שצריך שישים ריבוא, אבל בזה עוד יש על מה לסמוך כמו שכתב המשנ"ב (סי שמה" ס"ק כ"ג). הדבר שמרן היה חוזר עליו, שהבעיה היום היא השכירות, מכיון שיש בעיר גוים ואנשים שאינם שומרי שבת, בשנת תש"ח חתמו שכירות משר הביטחון הראשון, אבל אחר כך שהשתנו החוקים (משנת תשנ"א), היה אומר שהשכירות הזו אינה יכולה להתיר. וכאשר ניסו לשאול אותו על שעת הדחק, הדבר היחיד שמצא אולי לגבי נשים, זה שיטת הגינת ורדים המובא בבית מאיר (סי שפ"ב), וגם זה מרן לא רצה להתיר. זה הדבר הראשון שכאב לו בענין העירוב בזמננו.

הגר"י אפרתי שליט"א בכינוס הארצי לאחראים

ובדרך אגב היו זמנים שניסינו לסדר חוק שחברת החשמל תוכל להיכנס לבית להניח מונה חשמל ולבדוק אותו, ומרן תמך בזה. ואז הכנו לראש הערכאות, והוא אמר בתוך הדברים, שאם יהיה דיון עם הגוי שקנה את החמץ, אני יאמר שהגוי לא יכול לממש את המכירה, כי זה רק המכירה הלכתית. שמחתי עם הביקור שהיינו אצלו, כי אמנם עירובין לא יצא לנו מזה, אבל הוכח מה שמרן היה מעורר על המכירה שצריך שתהיה עם תנאי בר תוקף, ואם חילוני חותם על המכירה הרגילה, אינו מועיל, כי בליבו ובלב כל אדם שאינו מתכוון ברצינות.

עוד סיפר על תקופה שלא היה למועצה הדתית אפשרות להחזיק את העירוב הכללי בירושלים. והיה תורם שהיה מוכן לתת סכום גדול שיוכלו לתחזק את העירוב, אבל יש לו דרישה שמרן הגר"ש יכתוב לו מכתב שביקש לעזור לעירוב כזה [כיון שבעיר שלו בחו"ל היה וכוחו אם לעשות עירוב, ואמנם זה לא ידבר על הויכוח שיש לו בעיר, אבל בכל אופן הוא רצה מכתב על העירוב כאן]. ניגשתי לרבינו בעדינות, והוא אמר שהוא באמת מבקש שיתמוך בעירוב, וכתב מכתב ארוך שלמרות שיש עיקולי ופשורי בעירוב הכללי, בכל זאת מצוה לתמוך ולתחזק אותו. אבל אז התעוררה הטענה שבירושלים יש שישים ריבוא ויש רשות הרבים, ואז אמר רבינו עד כאן, אחרי הדבר הזה אני לא יכול להגיד לך שמצוה לתמוך ולהחזיק את העירוב הזה. והוא כתב שכל מה שכתבתי שמצוה לתמוך בעירוב זה רק אם אין שישים ריבוא, אבל אם יש שישים ריבוא אני לא יכול להגיד שמצוה לעשות עירוב כזה.

כל זה בא ללמד אותנו, כמה חשוב הדברים שאתם עושים בעירובים השכונתיים, שזה מה שעושה למעשה שאנשים לא יכשלו בחילול שבת. ולכן חשוב שאיש לרעהו יעזור, לאחד את הדברים, ויתאגדו יחד, לראות איך אפשר לסדר בכל עיר שיהיה עירובים שכונתיים, בצורה שיהיה כדת וכדין, ולפתור עוד בעיות שעדיין קיימות בעירובים שכונתיים, ולא מדובר לעשות כל מיני שיטות מסוימות, אלא את הדברים העיקריים שיהיו כראוי.

ולמדתי מוסר לעצמי, בשכונה שלי יש אחראי מסור, והאשה מקפידה כל כמה ימים למסור לגבאים משהו לתרומה לעירוב, שיהיה להוצאות שיש בעירוב, כיון שהיא יודעת שהרבה אנשים מטלטלים, וכלי עירוב בשכונה, זה שאלה של חילול שבת. ותפלל לך שאתם תמשיכו עוד ועוד, לעשות גם פה

את המסגרת שקרובה לחי, ואז לא יהיה עליו שטח ד', וממילא הקרקע שלפני הלחי תהיה הקרקע התחתונה, וכפלי זה יש בלחי גובה י' ללא פקפוק. אמרנו לו שאכן הפתרון הזה באמת יהיה מהודר, וכך עשה. יש לציין שנשארה לו עבודה לא קלה, לחתוך צמיג כזה עבה. המלצנו לו על אחראי אחר בעיר שיש לו מכשיר שמולי מתאים לכך. והנה אחת מהדוגמאות שהאחראים בעירובים השכונתיים מתמטרים להדיר את העירוב כפי יכולתם.

השכיר את הדירה לגוי במכירת המין האם פוסל את העירוב

נביא כן מעט שאלות מעשיות שנשאלו בימים אלו במוקד הטלפוני, בעקבות הדינים המיוחדים לחג הפסח, ולרגל הזמן שמחדשים בו את עשיית העירוב של כל השנה.

שאלה. אברך שמתארח כל החג בבית הוריו, וכדי להיפטר מנקיון יסודי ומבדיקת חמץ, הוא השכיר את כל הבית לגוי בשטר מכירת חמץ כנהוג, [והשאיר מקום קטן לקיום מצות בדיקת חמץ, ואכמ"ל]. לאחר מעשה שם לב שאולי הוא פוסל את העירוב כי כעת נהיה בשכונה דירה של גוי.

תשובה. דירה שבבעלות של גוי אינה אוסרת, אלא רק דירה שהגוי גר ואוכל בה. ואמנם דירה שהיה גר בה הגוי נוסע ממנה, עדיין הוא אוסר שם מחשש שמא יחזור בשבת לדירתו, כמבואר בשו"ע (סי ש"א ס"א), מ"מ נראה פשוט שזה דוקא בדירה שהיה גר בה, אבל בדירה זו שלא היה בה ואינו עתיד לגור בה, אינו אוסר כלל

[ובדרך אגב יש לעיין בשאלות שמדמנות לנו בנושא זה בכמה אופנים, ונביא כמה דוגמאות בקצרה. א. דירה שנמכרה או הושכרה לגוי והוא אמור להגיע בימים הקרובים לגור בה, אך עדיין הוא לא נכנס אליה, האם היא אוסרת מיד כמו דירת גוי שעתידי לחזור לדירתו, או שמא כל עוד שלא נכנס לגור בה אינו אוסר. ב. גוי שהיה גר בדירה ויצא ממנה מחמת שעוברת שיפוץ, והגוי נמצא זמנית בדירה אחרת באזור אחר, כעת אין בדירה קירות ומים וחשמל מסודר, שבתנאים של ימינו נחשבת שאינה ראויה לגור בה, האם בזה הגוי לא יאסור, ולא יהיה דין לחשוש שמא יבוא לגור בה. ג. כשעומדים לגמור את השיפוץ, מאיזה שלב הגוי אוסר, האם נחשב כדירה חדשה ולא יאסור עד שיבוא. ד. גוי זקן שגר באזור שלא נוסעים בשבת, ולפני שבת לקחו אותו לבית החולים לאשפוז, וכיון שהוא לא יכול לחזור ברגליו לא יתכן שיחזור בשבת, למרות שבית החולים נמצא בקירבת מקום, האם זה מספיק כדי שלא יאסור את העירוב לאותה שבת כמו כן האם יועילו עוד סיבות להתיר את הדין שמא יבוא בשבת. וצ"ע למעשה].

עובד זר שיש לו הדר כל השנה והשכירו לו לפסח

שאלה. אחד מתושבי השכונה פנה בשאלה, שיש לו עובד זר כל השנה, וכעת בגלל שהוא חושש שהגוי יכניס חמץ בפסח, הוא השכיר לגוי לימי הפסח את החדר שיש לו כל השנה, שיהיה בקנין גמור. האם כעת הגוי פוסל את העירוב יותר בגלל שהמקום מושכר לו.

תשובה. בהוראה הכללית אין שינוי משמעותי בעקבות השכירות הזו, כיון שאם יש לגוי יחידה בפנ"ע שהוא גם אוכל בה, בזה תמיד ההוראה היא שלכתחילה צריך לשכור ממנו או מבעליו, כי גם בלי שיהיה מושכר לו במיוחד הוא יכול לאסור את העירוב [כמ"ש בשו"ע (סי שפ"ד ס"א) שכל גוי אורח שנכנס ברשות ונמצא יותר מל' יום, או רגיל לבוא מידי פעם, דירתו אוסרת. ולא מקילים מסברת מצי לסלוקי בלבד]. ומה שמקילים שלא לשכור מכל גוי שיש כיום בדירות רבות, היינו כאשר הגוי אוכל יחד עם הבעלים, או שמקבל את מאכלו מהמטבח של הבעלים [בצירוף שיכול לסלק], שאז הוא טפל לבעליו ואינו אוסר, וההיתר הזה קיים גם עכשיו אחרי שהשכיר לו את המקום. א"כ ההוראה הכללית אינה משתנית.

אלא שיתכן ומצוי שיהיו שני שינויים בעקבות חג הפסח, שיכולים לשנות את ההלכה. א. גם אם תמיד הגוי אוכל עם בעה"ב, אך בחג הפסח יתכן שלא ירצה לאכול משל בעה"ב, ויבשל לעצמו בחדרו מאכלים אחרים, ואז אין אפיה ובישול שלו עם בעה"ב, ובמצב כזה יכול לאסור את העירוב. ב. תמיד הבעלים יכול לסלקו לחדר אחר ולדירה אחרת, משא"כ אחרי שהשכיר לו במפורש את המקום הזה אינו יכול לסלקו, ויודר הצירוף של מצי לסלקו; [שלדעת החזו"א לא מועיל שמבשל עם בעה"ב בלי שיכול לסלקו]. אמנם יתכן שעדיין מוגדר שיכול לשנות את מקומו של הגוי, כיון שאם האדם המוגבל ייסע לחג לעיר אחרת, הרי הגוי מחויב לנסוע להיות איתו, ואז הגוי לא יאסר בחדר המושכר לו, ולכאורה גם זה נחשב שיכול לסלקו. ועיין בזה.

ולפ"ז באמת יש סיבה יותר שהגוי יאסור דוקא בפסח. [ויש לדון אם בגלל שהמצב הזה הוא רק לשבעה ימים, אינו נחשב דייר קבוע אלא כאורח ואינו אוסר, או שמא מתחשבים בזה שהגוי נמצא קבוע כל השנה. בדין זה כבר הורו לצדד שאינו כאורח, כי מציאותו כאן קבועה, ורק החלוקה של הדירות שלו מלהיות טפל לבעה"ב זה זמני, ואינו כאורח. ולפ"ז הוא אוסר].

השינוי שיכול להיות בזכויות בחדר של עובד זר

אבל יש עוד שינוי שיכול להיות בהיתר שנקרא "שכיר ולקטו", מחמת שהבעלים ובני ביתו יכולים להיכנס לחדרו של הגוי ולהניח בו חפצים פרטיים. כי בדרך כלל הבעה"ב לא מסלק את זכותו מחדרו, וא"כ הוא ע"כ כשכירו ולקטו, [כמ"ש בשו"ע (סי שפ"ב ס"ח) במשכיר שיכול להניח חפציו בבית השוכר שלו, וצ"ע לדעת החזו"א, ואכמ"ל]. וכעת שהשכיר את החדר לגוי על דעת שאינו נכנס לשם, אולי אינו כשכירו ולקטו.

אבל גם בזה התשובה שאין שינוי, כי אם יש לו בפועל חפצים פרטיים, כגון ארון ספרים או בגדים, הרי יש לו זכות הנחת חפצים בפועל. ואם אין לו חפצים אלא רק שתמיד יכול להיכנס [ע"פ צורת ההתנהלות של הבית עם העובד], מסתמא ההתנהלות מצידו נשארה אותו דבר, ועדיין נחשב שיכול להניח חפץ. ובמקומות שכל השנה מקפידים לא להיכנס לחדרו מחמת מחויבות החוק, אי"כ בלא"ה אין לבעלים דין שכירו ולקטו אלא אם יש לו בפועל חפצים אישיים.

ובכל אופן יש להדגיש שגם כאשר הבעלים נחשב שכירו ולקטו, עדיין צריך לעשות שכירות, כי מבואר בשו"ע ובמשנ"ב (סי שפ"ב ס"ב וס"ק מ') שלכתחילה יש לחוש לדעה הראשונה בשו"ע שצריך דוקא שכירות משכירו ולקטו, ולא מספיק הנחת החפץ. לכן במקרים אלו שהגוי אוכל בחדרו, נחוץ לעשות שכירות מראש, מהבעלים או מבא כוחו שבסמכותו הוא ראוי להניח שם חפץ. ולא לסמוך רק על כך שיכול להניח חפץ, כי זה רק בדיעבד. ואחרי שעשה שכירות לזמן ארוך, כבר לא משנה אם בפסח אינו יכול להכניס חפץ, כי כבר חלה השכירות לעשרים שנה.

המצות של העירוב מזוהות בארון שהושכר לגוי

שאלה. המצות של העירוב שלי הם מצות שנשארו מפסח שעבר, והן מונחות במקום שהיו כל השנה וכעת הארון הזה מכור לגוי, האם יש בעיה שהן כלולות במכירה לגוי, ואם אין בעיה האם צריך להוציא אותן משם כדי שיהיה עירוב לפסח, או שמא הן מועילות גם כשנשארו במקום של החמץ שברשות הגוי.

תשובה. מצד המכירה לגוי, כיום הרבנים לא מוכרים דבר שאינו חמץ, וגם כשמציניים בשטר המכירה את כל הארון, אין הגוי קונה אלא את החמץ שבתוכו. וא"כ המצות שהיו כשרות לפסח בשנה שעברה, הן ללא חמץ ואינן כלולות במכירה. ואף אם לא נזהרו כל השנה מלהניח חמץ לידם, ולכן לא יכולים כעת להשתמש בהם בפסח בשנה זו, מ"מ המצות עצמן כשרות מעיקר הדין [עכ"פ כשהיו בארצות הסגורה], ומה שזוהרים יותר אינו פוסל לעירוב.

אך יש עוד חלק שנוהגים היום במכירה לגוי להשכיר את המקומות שמניחים בהם את החמץ, וא"כ הארון מושכר לגוי, והעירוב מונח במקום של הגוי. והנה יש בזה שני חלקים, א. מצד שאי אפשר לקחת את העירוב, קיי"ל ע"פ החזו"א שבמקום הצורך מותר לקחת דבר שנמצא בארון המכור לגוי, ואינו סותר את כלל המכירה. לכן זה נחשב שיכול להוציא את המצות מהמקום המושכר לגוי. [ואם יש על הארון דבק או מנעול שאי אפשר לפתחו, צריך שיהיה אפשרות לפתוח בבין השמשות בלי עשיית מלאכה דאורייתא. ולפי מה שנוקטים שהסרת הדבק מהארון הוא אינו מלאכה דאורייתא, אינו פוסל את העירוב].

ב. הנחת העירוב צריכה להיות בבית, ולא רק בית שגרים בו בפועל, אלא בכל חדר הראוי לגור בו. אך לא התבאר אם אפשר להניח בבית של גוי ובנידון דין, אם הבית של יהודי ורק הארון של הגוי, נחשב שהעירוב מונח בבית של יהודי. אבל אם השכיר את כל החדר לגוי, והעירוב מונח בתוך החדר ההוא, יש לעיין בזה, האם אפשר להניח את העירוב בבית של גוי, או שמא כיון שהענין של העירוב כאילו כולם שותפים בבית זה, אולי אי אפשר להשתתף עם בית הגוי. וצ"ע.

מי שאינו גר בבנין יכול לעשות עירוב עבודים

שאלה. אורח שנמצא רק לשבת הקרובה, ועושה עירוב פרטי לבנין, האם יכול לעשות את העירוב לכל השנה למרות שאינו נמצא רק שבת אחת.

תשובה. יכול לעשות לכל השנה, ובזמניו שברוב המקומות לא מברכים על העירוב, יכול לעשות עירוב אפילו בבנין שלא יהיה בו כלל. גם לא בשבת הקרובה. דין זה מבואר בכמה מקומות שאפשר לעשות עירוב שלא מדעת התושבים כאשר מזכה פת משלו, כיון שזכותו הוא וזכין שלא בפניו, וכיון שמזכה ומניח הרי זה חל, ולא משנה מי המניח. אלא שלענין הברכה מבואר במשנ"ב (סי' שס"ו ס"ק ע"ט) שצריך שיהיה אדם שיש לו איזה היתר ע"י העירוב, והוסף שאפילו אורח שנמצא רק שבת אחת יכול לברך על עשיית העירוב.

הניה עירוב על תנאי ונקרע העירוב הכללי באמצע שבת

שאלה. מדוע אומרים לזכות את העירוב לכל אנשי העיר, ולא משתמשים בפתרון של תנאי, שיכוין שאם העירוב הכללי טוב אינו עושה את שלו [שבזה מועיל גם לדעת החכם צבי].

תשובה. יש כמה סיבות לכך. א. הצורה לזכות לכולם יותר פשוטה, מאשר להתנות בנוסח שלא תמיד אותו דבר. ב. האחרונים כתבו שיזכה את שלו לכל העיר, מחשש שמא הפת של הרב התקלקלה. ג. יש טוענים שאם עושים תנאי הנ"ל, יכול לצאת מצב שלא יהיה את שניהם. כגון שבכניסת שבת העירוב הכללי היה טוב, ואחר כך נפסל באמצע שבת [מחמת שנקרע חוט, או שהגיע גוי שהיה בדעתו לבוא], ובאופן זה בשעת התנאי היה עירוב כללי ולא חל הפנימי, יוצא ששניהם אינם כשרים. משא"כ אם מזכה לכולם ועושה שיחולו שניהם, אם נפסל אחד הרי השני קיים לפחות בשטח הפנימי.

נפתחה בס"ד ההרשמה לקורס עירובין למעשה מחודש אייר עד אב - לרכוש ולדעת לעשות עירוב שיעור פעם בשבוע, בליווי מצגת מהשטח, ודפי סיכום עכשיו בטל': 055-678-3323 / 05484-83320